

Sygn. akt *XVII AmE 106/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 4 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 30 grudnia 2016 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 106/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2016 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art 56 ust. 2 w związku art 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r., Nr 133, poz.924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) w zw. z art. 30 ust. 1 p.e. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej powódka) w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w W. przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 p.e. i za to działanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3 a p.e. wymierzył karę pieniężną w wysokości 14 522,00 zł.

Od powyższej Decyzji powódka złożyła odwołanie, w którym zaskarżyła Decyzję w części dotyczącej nałożenia kary i wniosła o zmianę zaskarżonej Decyzji orzeczenie, że z uwagi na niską szkodliwość społeczną czynu i

zaprzestanie naruszeń odstępuje od wymierzenia kary za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej; ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej wysokości wymierzonej kary za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez jej obniżenie stosownie do znikomej szkodliwości społecznej czynu, braku zawinienia oraz dotychczasowego nienagannego zachowania i obecnych możliwości finansowych.

Zaskarżonej Decyzji powódka zarzuciła:

1. Naruszenie przepisu art. 56 ust. 6a P.e. poprzez uznanie, że brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary;
2. Naruszenie przepisu art. 56 ust. 6 P.e. poprzez uznanie, że:
 - a) czyn powódki posiada znaczną szkodliwość społeczną czynu;
 - b) brak możliwości uwzględnienia dotychczasowego zachowania powódki;
 - c) funkcję prewencyjną i wychowawczą da jedynie wymierzenie kary w wysokości podwójnej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (obecnie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.) Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z dnia 10 stycznia 2008 r., Nr (...). Zgodnie z §3 pkt 6 ww. umowy Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej. W Umowie określono moc umowną na poziomie 560 kW, a tzw. moc bezpieczną na poziomie 20 kW (Umowa k.12-14 wraz z aneksami k.15-30)

Na podstawie Aneksu nr (...) do powyższej umowy wartość mocy umownej obowiązująca od dnia 1 grudnia 2013 r. wzrosła do 980 kW (aneks nr (...) k. 31-32). Taka też wartość została ujęta dla 11 stopnia zasilania w przekazanym Odbiorcy przez (...) Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r.

Następnie, 11 sierpnia 2014 roku Operator doręczył powódce Plan wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na okres od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. (okoliczność niesporna).

(...) S.A. (dalej: (...) SA albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tegoż dnia tj. 10 sierpnia 2015 roku o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie 1 (...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach, które również zostały zamieszczone na stronie internetowej (...). Ponadto pracownik (...) skontaktował się telefonicznie z przedstawicielem powódki panem P. i poinformował o wprowadzonych ograniczeniach w poborze energii elektrycznej (pismo (...) z 28/09/2016 r. k. 44 wraz z załącznikiem k.46).

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,

podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając w 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do a 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci przyłączona jest powódka, pismem z 10 maja 2016 r., przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powódki do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w W. przy ulicy (...).

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął uzasadnione podejrzenie, że powódka, we wskazanym przez (...) obiekcie, nie dostosowała się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 27 czerwca 2016 r. Prezes URE zawiadomił powódkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się do wprowadzanych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

W odpowiedzi powódka nie kwestionowała faktu nie dostosowania się do w/w ograniczeń, jednakże wyjaśnił, że „nie wiedziała o wprowadzeniu ograniczeń przez OSP, bowiem program I (...) ma ograniczony zakres odbiorców. Dopiero wprowadzenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w drodze Rozporządzenia Rady Ministrów zostało rozpowszechnione przez media telewizyjne i internetowe, i pozwoliło Odbiorcy na powzięcie informacji o wprowadzonych ograniczeniach.” Ponadto podniosła, że po powzięciu informacji o wprowadzeniu ograniczeń, w okresie pomiędzy 13 a 31 sierpnia 2015 r. nie było przekroczeń dopuszczalnych poborów mocy, natomiast w ciągu 3 pierwszych dni przekroczenia poboru mocy miały miejsce łącznie przez 18 godzin. W związku z powyższym powódka wniosła o odstąpienie przez Prezesa URE od wymierzenia kary w oparciu o art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne z uwagi na fakt, że stopień szkodliwości czynu - z uwagi na jego charakter i okres - był znikomy, a niedostosowanie się do ograniczeń zostało zażegnane niezwłocznie po uzyskaniu informacji o ich wprowadzeniu.

30 grudnia 2016 roku Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa a podnoszone przez powódkę zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchyleciem, czy też zmianą Decyzji.

Stan faktyczny nie był między stronami sporny. Powódka nie kwestionowała, że stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia jest podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, jak również, że zgodnie z obowiązującym Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na okres od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 r. moc umowna określona została na poziomie 0,980 MW w godzinie (natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,020 MW), a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powódce nie zastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do tego przepisu **„W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”**.

Z kolei zgodnie z art 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokoju społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

„2. W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.”.

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień tj. w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia, o którym mowa w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium.

W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust.2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwia uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust 1 pkt 3a p.e.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powódka nie dostosowała się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku przez OSP na podstawie 11d ust. 3 p.e. Zatem zaistniała przesłanka do nałożenia na nią przez Prezesa URE kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny.

Stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia, który wyniósł 10 sierpnia 2015 r. – 3,415450 MW w godzinie, 11 sierpnia 2015 roku – 0,467475 MW w godzinie i 12 sierpnia 2015 roku – 1,052625 MW w godzinie, łącznie 4,93555 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powódka nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływała negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Skutkiem takiego działania mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego krajowego systemu elektroenergetycznego. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powódki wyższym niż znikomy.

Warto również podkreślić, że Prezes URE przy wymierzaniu kary uwzględnił na korzyść powódki „że w okresie pomiędzy przesłaniem przez (...) do Odbiorcy Planu wprowadzania ograniczeń, a jego faktycznym wprowadzeniem, doszło na podstawie Aneksu nr (...) do umowy kompleksowej do **zwiększenia mocy umownej z wartości 0,980 MW** (która obowiązywała w czasie opracowywania Planu w kwietniu 2014 r. i stanowiła w przesłanym Planie dopuszczalny pobór mocy przy 11 stopniu zasilania) **do wartości 1,500 MW, (...)**”. Wobec tego Prezes URE odstąpił od ukarania powódki za przekroczenie poboru mocy przy 11 stopniu zasilania w dniu 12 sierpnia 2015 r. w godzinach 8. 22 i 23. ponieważ pobór mocy w tych godzinach nie przekroczył mocy umownej obowiązującej w sierpniu 2015 r. w wysokości 1.500 MW.

Odnosząc się do zarzutów odwołania dotyczących nie śledzenia przez powódkę audycji radiowych (...), należy przypomnieć, że komunikaty operatorów o których mowa w § 9 Rozporządzenia, obowiązujących stopniach zasilania, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie 1 (...) o godzinie 7:55 i 19:55 oraz na stronach internetowych operatorów, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Zatem powódka powinna na bieżąco śledzić bądź komunikaty radiowe bądź stronę internetową operatora. Jednakże istotnym w sprawie jest to, że powódka została poinformowana przez przedstawiciela (...) o wprowadzonych ograniczeniach telefonicznie, co znalazło potwierdzenie w piśmie OSD z 28 września 2016 roku i nie zostało zakwestionowane przez powódkę. W tym stanie rzeczy należy niedostosowanie się powódki do wprowadzonych ograniczeń było świadome, a twierdzenia o braku stosowanych informacji nieprawdziwe.

Z tego względu odstąpienie od nałożenia na powódkę kary na podstawie powołanego przepisu nie było możliwe.

Mając powyższe na uwadze oraz treść art. 56 ust.3 p.e. należało uznać, iż nałożona na powódkę kara w wysokości 14 522 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 p.e. tj. 8 165 269 zł, ale adekwatna do wysokości przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3,000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (4,84075 MW x 3,00 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku.

W ocenie Sądu kara ustalona w tych granicach spełni swoje podstawowe cele w zakresie oddziaływania szczególnego na powódkę, jak również funkcje prewencji ogólnej. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych

powódki. Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Powódka w toku niniejszego postępowania nie wykazała, aby nałożona kara zachwiała jej płynność finansową. Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości, relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia i będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 14 522 zł będzie na tyle odczuwalna dla powódki, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powódka, jako podmiot ukarany będzie stosowała się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powódkę odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nie uwzględnienie odwołania, powódkę należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niej na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

SSO Anna Maria Kowalik

-